

NGUYÊN XUÂN

Mùa xuân ngút ngát sơn hà
Cánh hoa lay khẽ Sa-Bà nguyên sơ
Này em tao ngộ tình cờ
Một trăm con bướm hôn ngơ ngẩn sâu
Trùng trùng một cõi xanh dâu
Giang hà cố quận lên màu nguyên xuân
Tình ơi ta chữa một lần
Mắt xanh em vẫn nguyên thần sâu xưa
Tình nào dài cuộc tiễn đưa
Mà xuân bắt tận mấy mùa nguyên hương
Nhu lai hằng trụ nguyên thường
Đào hoa khai nụ cúng dường Phật thân
Trời xuân phương ngoại nguyên tân
Lỗi hoa thôi lại mấy lần hẹn hoa
Một ngày nguồn cội xa xa....

CƯ SĨ

Công phu niệm Phật hai thời khoá
Cuối tuần rảnh rồi ấy việc ta
Thỉnh thoảng xem kinh hoan hỷ lạ
Ngoài vườn thưởng lãm lá cỏ hoa

MƯU SINH

Mưu sinh vất vả lắm người ơi
Kiếm được xu hào mệt bể hơi
Dẫu biết vô thường bao giả tạm
Nhưng đời chẳng thể phạm cuộc chơi.

MẸ BỆNH

Con ở ngoại phương mẹ cố hương
Nghìn trùng xa cách vạn dặm trường
Hay tin mẹ bệnh không về đặng
Đau lắm lòng con nặng vấn vương

Sanh dưỡng bao năm chữa đáp đền
Quê người lưu lạc mãi lênh đênh
Mẹ ơi! Thương mẹ vô bờ bến.
Dù chẳng thăm nom ở cạnh bên

*Dâng hương lễ Phật cầu gia hộ
Bỏ Tắt từ bi sẽ độ trì
Mẹ mau khỏi bệnh tâm an lạc
Ngày tháng bình yên tuổi hạc cao*

*Nhớ mẹ lòng con lắm lúc đau
Phước mỏng nên đời mãi lao đao
Biết ở quê nhà mong mãi lắm
Mẹ là ánh sáng một vì sao.*

DU SĨ HỒN

*Thế gian thường cầu thọ
Ôi chao thật khù khờ
Trường thọ là thụ khổ
Hay là ta ngây ngô?
Sống trong cuộc đời này
Phước mỏng mà nghiệp dày
Bao nhiêu là phiền não
Nhọc nhằn cùng đắng cay
Mong một ngày gần đây
Hoá làm một làn mây
Bay ngang qua bầu trời
Mặc tình mà rong chơi
Bình an và thanh thoi
Vui bất tận đêm ngày
Du sĩ hồn chẳng đợi
Muôn đời còn mê say.*

ĐỒNG THIỆN

Atlanta những ngày đầu xuân 2016